

saa Henseende staa ved deres Værdi og ikke trække Tiden ud med ørkesløs Diskussion om, hvorledes man kunde foreslaa Krigsministeriets Organisation ændret, ifald man havde et andet Forslag til Behandling end det her foreliggende, men et saadant har Mindretallet ikke fremlagt. Jeg finder derimod Anledning til at gøre nogle faa Bemærkninger til enkelte Udtalelser af det ærede Mindretal.

Naar det ærede Mindretal i Betænkningen har skrevet: „Gaar man til en Undersøgelse af de Udgifter, som den foreslaaede Ordning medfører, saa har Krigsministeriet anset det som overflødigt derom at meddele nogen som helst Oplysning“, tør jeg sige, at det undrer mig, at det ærede Mindretal kan skrive noget saadant, thi det er ganske urigtigt. Ministeriet har leveret en meget detailleret, nøjagtig og omhyggelig Oversigt over samtlige Udgifter under Krigsministeriet. (N. P. Jensen: Da jeg bad om det). Straks da det blev forlangt, saa hurtigt, som det kunde gøres. (N. P. Jensen: Det er urigtigt). Saa hurtigt, som det kunde gøres, og hvis det ærede Mindretal havde ønsket, hvad det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds nu i sit mundtlige Foredrag nævned, en Oversigt for en længere Tidsperiode, tænker jeg, det ærede Medlem kunde have faaet Udvalget med til at sende en Skrivelse derom til Krigsministeriet, der meget villigt vilde have imødekommet det ærede Medlem og givet det ærede Medlem en Oversigt for en længere Tidsperiode.

Ligeledes finder jeg Anledning til at gøre en kort Bemærkning som Følge af en Udtalelse i Betænkningen, [hvori det hedder, at „ved Ansættelser og Forfremmelser blev det af større Betydning at have Venner i Krigsministeriet end at være godt anbefalet af Hærens overordnede Myndigheder.“ Hvorledes det har været under de foregaaende Ministerier, har jeg ikke Anledning til her at indlade mig paa. Naar det ærede Medlem vil angribe tidligere Ministerier, have disse jo Talsmænd ogsaa heri Salen, saa de kunne selv forsvare sig. Men under det nuværende Ministerium er det, det ærede Medlem skriver, absolut urigtigt. Det skal ikke paa nogen Maade kunne siges, at det ved Ansættelser og Forfremmelser er af større Betydning at have Venner i Ministeriet end at være godt anbefalet af Hærens Myndigheder. Tværtimod, det er en gennemført, bevidst Bestræbelse — og jeg antager, at det i den korte Tid, der er gaaet,

har været en vellykket Bestræbelse — at faa Forfremmelserne ordnede af Ministeriet netop i Samklang med Hærens høje Kommandomyndigheder, saa hvem denne Sigtelse end maatte være rettet imod, kan den i alt Fald ikke ramme den nuværende Styrelse.

Ordføreren (Stengerik): Jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger til, hvad der er fremsat angaaende Betænkningen og Ændringsforslagene. Jeg skal først gøre den Bemærkning til det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Hauge) — det sker paa mit Partis Vegne —, at det ærede Medlem maa ikke tro, at det radikale Venstre er faldet til Ro ved den Ordning indenfor Centraladministrationen, vi i Øjeblikket have, tværtimod, vi fastholde det Standpunkt, som blev gjort gældende af vor Ordfører, den Gang Lønningsforholdene i Centraladministrationen bleve ordnede, at vi kræve, at hele denne Ordning bliver tagen op til samlet Overvejelse, og at Krigs- og Marineministeriets Forhold ikke maa undtages fra vore Ønsker i saa Henseende.

Til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) skal jeg først gøre den Bemærkning, at han ikke har Ret i, at man i 1905 var enig om, at herefter skulde en Mand, for at kunne blive Minister, være Medlem af Folketinget. (Afbrydelse). Jo, det sagde det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds. Man stillede i alt Fald ikke den Fordring til den daværende Udenrigsminister. Og Fordringen om, at Ministeriets Medlemmer skulde tilhøre Flertallet i denne Sal, er jo paa ingen Maade opretholdt. Det er tvivlsomt, om det sidst afgaaede Ministerium repræsenterede et Flertal i denne Sal, og det er ganske sikkert, at det nu siddende Ministerium ikke har et Flertal bag sig.

Saa skal jeg opholde mig lidt ved det, som det ærede Medlem sagde om Udgifterne. Det ærede Medlem sagde, og det skriver han ogsaa i sin Betænkning, at i 1906—07 vare Udgifterne til Krigsministeriets Personale 96,000 Kr., men nu ere de stegne saaledes, at de paa det Finanslovsforslag, vi have til Behandling, og som ikke er færdigt endnu, findes opførte med et Beløb af 207,000 Kr., og saa spurgte det ærede Medlem: Hvordan er denne Forøgelse kommen frem? Det ærede Medlem begyndte med at svare sig selv, idet han sagde, at en meget væsentlig Del af denne